

Slag har mellem 4- og 5-doblet de Udgifter, der nogen Sinde tidligere er blevet bragt til Udbetaling gennem Hjælpekasserne. Det synes mig derfor, at naar det ærede Medlem taler om, at det er Uforstand, som dikterer Flertallets og mit Standpunkt i denne Sag, saa skulde det ærede Medlem tale saa sagte, thi jeg tror, at ogsaa for det ærede Medlems Parti vil det blive fornødent, at man noget mere virker med Hovedet og lidt mindre med Hjertet ved Praktisering af den Slags Lovgivning, her er Tale om, end Tilfældet har været navnlig i det sidste Aar. Jeg tror, det bliver nødvendigt, at man fra de Partiers Side anvender lidt mere Forstand, for at bruge det ærede Medlems eget Udtryk, paa Behandlingen af disse Sager.

Det ærede Medlem siger, at fra Socialdemokratiets Side er der ført gode Argumenter i Marken for vedvarende at lade Statskassens Tilskud til Hjælpekasserne være flydende, saaledes som Tilfældet har været under Krigen. Jeg maa sige til det ærede Medlem, at jeg har ikke hørt saadanne gode Argumenter, og det ærede Medlem har ingen fremført af den Art under denne Forhandling, thi naar det ærede Medlem i denne Sammenhæng taler om Arbejdsløshed, om Lockout, om Folk, som har faaet deres Lønninger reduceret, om Folk, der maa yde de Huslejer, som nu kræves, saamaa det ærede Medlem undskyldte, at jeg vedvarende maa staa paa det Standpunkt, at Hjælpekasseloven ikke er givet for at være et Supplement til Arbejdsløshedsloven, et Supplement, hvorigenem de fastsatte Arbejdsløshedsunderstøttelser gøres ganske illusoriske, forøges, ganske som en kommunal Institution som Hjælpekasserne finder det passende. Det ærede Medlem maa vide, at naar Lønningerne er nedadgaende, som Tilfældet har været i det sidste halve Aar, saa er det ikke Hjælpekassebestyrelsernes Sag at optræde supplerende og afbødende med Hensyn til Virkninger af tariffmæssige Overenskomster indgaaede paa et privat Grundlag, og det ærede Medlem maa vide, at Hjælpekasserne ikke kan optræde som Deltagere i en permanent Huslejejdelse for Personer, som ikke kan betale, eller hvem det bedre maatte passe at lade Hjælpekassen være Deltager i denne stadig tilbagevendende Udgift.

Københavns Hjælpekasse er, siger det ærede Medlem videre, et godt Barometer. Ja, jeg skal erkende, at Københavns Hjælpekasse udviser en Udvikling af den Beskaffenhed, at den Tid vist ikke er fjern, da Københavns Kommune paa

dette Omraade, saaledes som mange større Provinskommuner allerede er naaet til, kommer til at tage Skeen i en anden Haand, og jeg tror ogsaa, at hvis man gør det, vil adskilligt forme sig anderledes ogsaa paa dette Omraade, end Tilfældet er for Tiden. — Det ærede Medlem spurgte mig: Hvor skal de, der ikke kan faa Hjælpekassehjælp, gaa hen, er det Fattigvæsenet, man vil henvise dem til? Men tror det ærede Medlem nu ikke, at hvis man indskrænkede sig til, saaledes som det oprindeligt har været Meningen med Hjælpekasselovgivningen, at yde *dem* Støtte, som ellers vilde komme ud i saa store Vanskeligheder, at de muligt vilde være at henvise til Fattigvæsenet, saa vilde Hjælpekasseregnskaberne i Landets Kommuner vise et andet Resultat, end de har vist det sidste Aar? Det tror jeg nemlig.

Det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Veistrup) siger, at det centrale er i Virkeligheden Maksimumsbeløbets Størrelse og ikke dette, om man faar sat et Maksimum for Statskassens Ydelse, og det ærede 2det Medlem for 4de Kreds, som altsaa kan give Princippet i Lovforslaget sin Tilslutning, føjer i denne Forbindelse til, at naar han ikke kan stemme for Lovforslaget, er det, fordi han maa kræve et betydeligt større Maksimumsbeløb, end her er foreslaaet. Men det vil altsaa sige, at det ærede Medlem virkelig mener, at man indenfor Hjælpekasserne skal fortsætte med den Praksis, som aabenbart er blevet indført i det sidste Aar. Og det maa være en ny Praksis, thi ellers er der ingen Forklaring paa den 4—5-Dobling af Hjælpekassernes Udgifter, som i dette ene Aar har fundet Sted. Det ærede Medlem maa altsaa virkelig mene, at saaledes skal der foreløbig fortsættes, hvilket ganske vist ikke synes mig at harmonere med den Betragtning, som det ærede Medlem ogsaa gjorde til sin, nemlig at Hjælpekasserne ikke bør misbruges, men bør anvendes i Overensstemmelse med Bogstaven og Aanden i selve Hjælpekasseloven. Og naar det ærede Medlem siger, at hans Parti ikke vil være med til at sulte Hjælpekasserne, spørger jeg det ærede Medlem, om han virkelig kan mene, at det skulde være at sulte Hjælpekasserne at sætte Maksimumsydelsen til 1 Mill. Kr., naar det højeste Beløb, der noget Aar har været ydet af Statskassen til Hjælpekasserne, bortset fra Finansaaret 1921—22, har været 722 500 Kr. Jeg synes, at Paastanden om Udsultning af Hjælpekasserne paa den Baggrund tager sig højst ejendommelig ud. Jeg føler